

Torsdag aften. Ingen yderligere datering

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Kun ugedag nævnt.

Omtalte personer:

Signe Constantin-Hansen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen for at betro hende nogle ting, som hun ikke har kunnet fortælle mundtligt.

TRANSSKRPTION

Torsdag Aften.

Kære Thora!

Da det nu varer et Par Dage, inden jeg ser Dem kan det vel gaa an at skrive lidt. Saa kan jeg ogsaa i Brev faa sagt, hvad jeg gjerne vilde men aldrig faar sagt mundtlig. Jeg vil saa gjerne sige Dem og Signe tak fordi De er saa helt urimeligt rare og elskværdige imod mig, det er meget mere end jeg fortjener, da jeg jo ikke engang kan være en Smule rar til Gængæld. Jeg tænker, De er noget betænkelig med Hensyn til de Timer, jeg skal have, naar De ser mig saadan som sidst, jeg var hos Dem (til Oplæsning). Jeg var selv lige ved skriftligt at bede Dem fritage mig for Timerne, fordi det, i den Stemning jeg var, synes mig umuligt at færdes mellem kendte Mennesker. Nu er jeg glad, jeg ikke skrev, det gaar vel, bliver jeg alt for umulig, faar jeg jo løbe. I saa Tilfælde er det jo ogsaa den bedste Maade at være rar på. Der er jo længe til April, maaske blir jeg lidt rarere. Kære Thora, jeg har saa tit ønsket at spørge Dem om en Ting. De vil vist svare mig rigtig sandt og ærligt, bare ja eller nej, engang ved Lejlighed. Tror De, eller ved De, at Livet er al den Kamp værd, som det koster at leve. Jeg mener, er det ikke alligevel Forsagelse på alle Punkter, naar man er kommen gennem Kampen, det at leve bare noget, man skal, fordi man nu en Gang er blevet født. Aa, jeg vilde ønske, De kunde sige, at det er dejligt at leve, som De gør, og at De ikke bare spiller Komædie ved at være saa glad og tilfreds. Jeg tror jo slet ikke, at De spiller Komædie, men sig det alligevel til mig engang,

for jeg tvivler paa alting og da især paa, at
det er værd at leve. Det er nok den usleste
og værste Sygdom, jeg lider af, Livslede.
Jeg har saadan Tillid til Dem Thora, og De har
været saa forfærdelig rar mod mig, De vil vist
ogsaa, dersom De kan, hjælpe mig lidt med
dette. Jeg tænkte, ihærdigt Arbejde skulde
hjælpe, men saa længe jeg bare tegner Gips udelukker
det ikke alle andre Tanker, maaske, naar jeg kommer
videre, det saa kan optage mig helt, jeg haaber det.
Paa Tirsdag vil jeg gjerne komme ud til Dem fra
Skolen af, for saa skal vi til Foredrag igen.
Jeg vil ønske, De vidste, hvor glad jeg er for at komme
der ud til Dem, og hvor taknemmelig jeg er for al
den Venlighed De og Signe viser mig.
Paa Tirsdag kommer jeg saa med Signes Lommetørklæde.
Mange Hilsener fra Olivia

Torsdag Aften.

Kære Thor!

Da det nu var et Par Dage, inden j^e ses Dem,
kan det vel gaa an at skrive lidt. Saa kan j^e
ogsaa i Brev saa sagt, hvad j^e gerne vilde
men aldrig saa sagt umiddelbart. J^e vil saa
gerne sige Dem og Signe tak fordi De er saa
helt uimodsigeligt rart og elskværdigt imod mig,
det er meget mere end j^e fortjener, da j^e jo
ikke engang kan være en Smule vær til Gengæld.
J^e tænker, De er meget betænkelig med Hensyn til
de timer, j^e skal have, naar De ser mig saadan,
som sidst, j^e var hos Dem (til Opførelse).
J^e var selv lige ved skriftligt at bede Dem fritage
mig for ^{Signe} dem, fordi det, i den Stilling j^e var, syntes
mig umuligt at forde mellem kendte Mennesker.
Nu er j^e glad, j^e ikke skrev, det gaar vel, blive

jeg alt for umulig, naar jeg løb. I saa Tilfælde
 er det jo ogsaa den bedste Maade at være ras paa.
 Det er jo længe til April, maaske bliver det ras.
 Kun Thora, jeg har saa lidt ønsket at spørge Dem
 om en Ting. De vil vist svare mig rigtig sandt og
 ærligt, naar jeg kommer, engang ved Lighed.
 For De, der ved De, at Lint er al den Kamp ved,
 som det koste at leve. Jeg mener, er det ikke
 alligevel Forsagelse paa alle Punks, naar man
 er kommen gennem Kampen, det at leve bare
 noget, man skal, fordi man nu en Gang er blevet
 født. Na, jeg vilde ønske, De kunde sige, at det
 er dybt at leve, som De gør, og at De ikke
 bare spiller Komædie ved at være saa glad og
 tilfreds. Jeg tror jo, det ikke, at De spiller
 Komædie, men sig det alligevel til mig engang,
 for jeg breder paa alting og da især paa, at
 det er værd at leve. Det er nok den største
 og værste Lygdom, jeg kender af, Lighed.
 Jeg har saadan Tillid til Dem Thora, og De har
 vist saa forfærdelig ras ind i mig, De vil vist
 ogsaa, dersom De kan, hjælpe mig lidt med
 dette. Jeg tænkte, i hvert fald skulde

hjelpe, men saa længe j. kan ligesom Gips vedligger
det ikke alle andre Tænke, maaske, naar j. kommer
vider, det saa kan oplage mig hell, j. haaber det.

Paa Tirsdag vil j. gerne komme ud til Dem fra
Skolen af, for saa skal vi til Forsdrag igen.

Jeg vil ønske, de vidste, hvor glad jeg er for at komme
der ud til Dem, og hvor taknemmelig j. er for at
den Venlighed De og Signe viser mig.

Paa Tirsdag kommer j. saa med Signes Lommebrevklæde.

Mange Hilsener fra Oluf.